

[Berhard Baunsgaard]

dens virkninger. Det er jo forudset, at man kan gøre det, og hvis man ikke skulle bruge et skattelovråd, når man går ind på helt nye områder, hvor i alverden skal man så bruge det? Det er oven i købet forudset i den grad, at ministeren efter kommissoriet kan holde svaret helt for sig selv, ikke engang behøver at vise sine forligspartnere, hvad der er kommet ud af det.

Jeg spurgte derudover, om man dog ikke ville forelægge det nye forslag for skattelovrådet, så man kunne få nogle gode råd om, hvordan man i hvert fald ikke skal gøre.

Jeg synes virkelig, det er en sørgelig skæbne, konservative skatteministre har haft. Deres parti taler før og efter, at de har haft dette ministerium, for, at man skal nedsætte skatterne, og så lykkes det for de konservative skatteministre at gennemføre de største beskatningshop i folketingets historie.

Jeg er helt enig med ministeren, når han siger, at det, vi skal tilstræbe, og det, vi kan nå, naturligvis ikke er millimeterretfærdighed i en skattelovgivning, for så bliver den alt for detaljeret og alt for vanskelig at forstå, men jeg synes bare, der skulle være en vis tilbageholdenhed med de tilfældige virkninger og de utilsigtede virkninger.

Jeg må minde skatteministeren, der ikke dengang kom i tinget, om, at da vi i 1979 vedtog den formueafgift, som ministeren henviste til, da sagde jeg, at så vidt jeg kunne skønne, måtte der være utilsigtede virkninger, og jeg forbeholdt mig retten til, selv om vi stemte for den, at forlange ændringer gennemført. Dengang regnede jeg med, at i forbindelse med en formueafgift kunne jeg altid trække på konservative stemmer her i folketinget. Det lykkedes at få gennemført ændringer. Sagen er jo den, at i 1979 var der 140.000 formueskatteydere, i 1983 er der 28.000. Dengang var provenuet mellem 700 og 800 mill. kr., her i 1983 er det lidt over 600 mill. kr. – før skatteministeren får gennemført de ekstra 4 mia kr. Man skal skam ikke tro, at jeg gik ind med lukkede øjne i det forlig. Jeg sagde det her fra denne talerstol, og jeg har taget konsekvensen af det. Nu ved jeg ikke, om jeg kan få den konservative skatteminister til at gennemføre det, der ikke lykkedes for den socialdemokratiske skatteminister, nemlig at holde det løfte, der blev givet i folketinget om, at man også skulle ordne forholdene for hovedaktionærerne.

Jeg vil meget gerne have det løfte af skatteministeren, at han dog spurgte – når det nu kan gøres så diskret, at ikke en af os behøver at få det at vide – det skattelovråd, som jeg går ud fra han har nedsat med stor omhu og kan få gode råd af.

Måtte jeg spørge om en ting til. Der beder jeg om, at de konservative ikke også har slået en kolbøtte. De konservative har hidtil her i folketinget givet udtryk for, at de var betænkelige ved, at bestemmelsesretten over dansk erhvervsliv blev samlet i de store fonde, ATP-fonden og Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Fastholdes denne linje fra konservativ side, eller skal vi vente, at man for at fremme det, som ministeren kaldte aktiv investering, giver slip på det også? For man skal ikke bilde nogen ind, at disse store fonde med den mulighed for indflydelse, det vil give, skulle afstå fra at gribe ind i dansk erhvervslivs virkemåde. Må jeg spørge: har de konservative også her slået kolbøtte, eller holder de fast?

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg betragter benævnelsen af ministeren ved navn som en fortalelse.

Glistrup (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaards surhed over at have mistet sine gamle venner bliver måske ikke mindre, når jeg nu melder mig som hans nye ven. Men hr. Bernhard Baunsgaard har faktisk ret, når han siger, at dette bør skattelovrådet behandle. Vi går over til et fuldstændig nyt princip i dansk indkomstbeskatning, nemlig til en såkaldt realbeskatning, som kan finde anvendelse inden for mange felter, hvor man altså trækker den skiftende inflation fra. Det er jo det, der adskiller det her fra det, vi har haft i kapitalvindingsskatteoven og lignende bestemmelser, hvor man på forhånd havde fastsat bestemte procenter. Nu går vi over til en virkelig realbeskatning – på et milliardfelt her i første omgang – som højst sandsynligt vil gå ind i skattediskussionen fremover. Skal vi have realbeskatning på et væld af andre områder?

Når vi har fået anbragt disse eksperter i dette skattelovråd, så må det eneste rigtige være – når der endda er den gode tid, der er fra nu af, og til vi skal til at behandle det her